№ 116. Sobota 22. Maja 1858. Rok wydania 48.

GAZETA LWOWSKA.

Z Dodatkiem tygodniowym i Dziennikiem urzędowym codziennym, tudzież Rozmaitościami co Środy, kosztuje w prenumeracie: Bez poczty: kwartalnie 3 złr. 45 kr., miesięcznie 1 złr. 20 kr. Z pocztą: kwartalnie 4 złr. 30 kr., miesięcznie 1 złr. 35 kr. — Insercya od wiersza w półkolumnie (drukiem garmont) po raz pierwszy 4 kr., następnie po 2 kr. m. k.

Reklamacye są wolne od opłaty pocztowej.

PRZEGLĄD.

Monarchya Austryacka.

Sprawy krajowe.

(Regulacya żeglugi wodnej. — Nowiny dworu. — Wiadomości bieżące. — Przytrzymanie archimandryty Nikanora.)

Z Krakowa donosi *Krakauer Ztg.*: Wysokie ministeryum handlu mianowało, jak słychać, komisyę do zbadania spławności głównych rzek w tutejszym okręgu administracyjnym. Jak wiadomo, toczyły się już od niejakiegoś czasu obrady nad uregulowaniem tych gościńców wodnych; a teraz mają być na miejscu przedsiębrane bliższe rozpoznania.

Wiedeń, 19. maja. Jak donosi gazeta praska, uda się Jego Mość Cesarz Ferdynand dnia 1. czerwca do Płoszkowiec a później do Reichsztadu, a Jej Mość Cesarzowa Marya Anna wyruszy 5go czerwca w podróż do Włoch.

— Ich Cesarzew. Moście Arcyksiężna Zofia i Charlotte sprowadziły się wczoraj do zamku Schönbrunn.

— Jego Cesarzew. Mość Arcyksiążę Franciszek Karol spodziewany jest w sobotę w Schönbrunie z powrotem z Pragi.

— Serbski minister finansów, Jan Marinowich, który kilka dni tutaj bawił, odjechał do Belgradu, a montenegryński adjutant, pan Makowich do Cettinii.

— Dziennikowi *Allgemeine Zeitung* piszą z Wiédnia pod dniem 13. b. m., że przytrzymanie archimandryty Nikanora stanowi jeden z tych punktów, względem którego były austryacki oficer a teraźniejszy adjutant księcia Daniły układa się w Wiédniu. Powyż orzeczony dziennik dodaje: „Chodzi tu o wyjednanie zezwolenia dla czernogórskiego archimandryty Nikanora Njegusza w podróż do Petersburga, aby tam otrzymać wyświęcenie biskupie. Nikanor był dawniej archimandrytą w Zarze, i teraz jeszcze jest austryackim poddanym lubo samowolnie wydalił się do Cetynii. C. k. namiestnik w Dalmacyi wzbrania się wydać mu paszport do Rosyi, a nawet oświadczył, że może udać się do Karlowic w Kroacyi, gdzie patryarcha Rajachich da mu wyświęcenie biskupie, tem bardziej, że każdy Władyka Czernogóry, a nawet święty Piotr z Cetynii wyświęcał się w Karlowicach."

Ameryka.

(Wiadomości z centralnej Ameryki.)

Z Nikaraguy donoszą o nastąpionej już ratyfikacyi umowy z 28. marca, zawartej między pp. Cass i Yrissari. Na posiedzeniu nie było kilku członków obecnych; korzystano więc z tej sposobności i utrzymano umowę 10ciu głosami przeciw 5. — Spodziewają się zgodnego załatwienia sporów pogranicznych zachodzących między Nikaraguą i Kosta Riką. — W Kosta Rice obchodzono uroczyście niektóre rocznice z wojny i walki z awanturnikami. — W Salvador podała rada uniwersytetu petycyę do zgromadzenia państwa względem uchylenia edyktu w sprawie wydalenia z kraju Jezuitów, i by im wychowanie młodzieży powierzono. — Ze wszystkich republik w Ameryce środkowej zdają się być jeszcze najpomyślniejsze stosunki Guatemali. Wykaz finansów republiki tej z miesiąca marca nie wylicza żadnych już długów, a nadto mówi i o nadzwyżce.

Anglia.

(Nowiny dworu. — Sir Collin Campbell jenerałem armii. — Przesilenie ministeryalne. — Rozprawy w parlamencie z d. 14. maja.)

Londyn, 16go maja. Uroczystość urodzin Królowy obchodzono wczoraj zwykłemi festynami, tylko częste deszcze przeszkadzały publiczności.

— Gazeta londyńska zawiera mianowanie sir Collin Campbella rzeczywistym jenerałem armii, gdyż dotąd przyznawano mu ten tytuł dla tego tylko, iż piastował godność komendanta. Awans ten był konieczuie potrzebny ze względu na to, że ma otrzymać tytuł marszałka.

— Jak się pokazuje z obrad parlamentu, została mocyą lorda Shaftesbury rozstrzygnięta większością 9 głosów na korzyść rządu. Mała to większość bez wątpienia, ale zawsze jestto zwycięztwo rządu. Ministeryum Derby przebyło zatem szczęśliwie jeden niebezpieczny szkopuł; ale jak się skończy dyskusya w izbie niższej, nie można przewidzieć jeszcze, chociaż nie mała to rzecz, że lord John Russel staje tą razą po stronie lorda Palmerstona. Mimo to nie może opozycya, jak utrzymuje nawet w najlepszym razie spodziewać się zbyt znacznej większości. Najwięcej nastąpić może przewaga 40-50 głosów. Wszystko zależy od tego, czy lordowie Palmerston i Russell porozumieli się dokładnie na wczorajszej konferencyi w pomieszkaniu lorda Palmerstona względem pewnych koncesyi w obec niezawisłej partyi liberalnej. Na przedwczorajszym meetyngu w Cambridge-House nie było lorda Russel, a liczba obecnych miała wynosić 206. Zwykle przesadzają dzienniki w takich wypadkach, ale to liczba zdaje się być wiarogodna.

— Na posiedzenie *izby wyższej* zebrali się parowie w znacznej liczbie. Również galerye przeznaczone dla słuchaczy, nawet próżne zwykle miejsca przed tronem były natłoczone. *Earl Shaftesbury* przytoczył zapowiedziane dawniej już rezolucye przyganiające zawczesnemu ogłoszeniu tajnej depeszy rządowej do lorda *Canning'a*, gdyż pismo to mogłoby dać otuchę ścierającym się teraz w Anglii stronnictwom. Mowca oświadcza naprzód, że wnosząc te rezolucye nie unosił się bynajmniej względami dla jakiegokolwiek stronnictwa politycznego. Że lord Ellenborough ustąpił i całą odpowiedzialność za tę depeszę przyjął na siebie, to jeszcze nie uwalnia gabinetu od winy. Przypatrzywszy się bliżej, przyznać potrzeba, że stan rzeczy w niczem się nie zmienił. Raczej możnaby powiedzieć, że ustąpienie prezydenta indyjskiego urzędu kontroli pogorszyło tylko i tak już zakłopotane stanowisko rządu. Za dążność polityki wyrazonej w depeszy ciąży potąd jeszcze odpowiedzialność na całym gabinecie, a po prawdzie nie jest lord Ellenborough jedynym ministrem, który ją ogłosił. Wyrażenie się innego ministra (p. D'Israeli) uważać należy niemal także za ogłoszenie tej depeszy. Kanclerz skarbu oświadczył między innemi, że rząd potępia ze wszech miar proklamacyę lorda Canning'a, a słowa te są nierównie ostrzejszą naganą, niż wyrazy samejże depeszy. Jeśli więc przyjęto dymisyę lorda Ellenborough'a, tedy sądem jego (mowcy) należałoby domagać się i ustąpienia kanclerza skarbu. W depeszy lorda Ellenborough'a zawiera się to mylne zdanie, jakoby zagrożony w proklamacyi zabór wszelkiej własności gruntowej w Audzie, rozciągał się także na własność mniejszych posiadaczy gruntowych i włościan. Zagrożenie to odnosi się właściwie tylko do Tulukdarów i tym podobnych ludzi. Sądem lorda Ellenborough'a ucierpiałoby przez ten zabor do 2,000.000 właścicieli, lecz rzeczywiście utraciłoby dobra swe zaledwie tylko 600 właścicieli, którzy po większej części brali udział w powstaniu. Oprócz tego okazuje się to z urzędowego sprawozdania jenerała Sleeman, że ludzie ci są w ogóle chciwi, łakomi i drapieżni. Rzeczą byłoby niebezpieczną, gdyby rząd angielski utwierdził ich jeszcze w tem mniemaniu, że się z nimi zbyt srogo obchodzą. Depeszę tę przetłumaczą w Indyach na 10—12 dyalektów i języków, i stanie się przedmiotem rozmowy wszystkich mieszkańców tamtejszych. A jeśli tylko w Indyach rozejdzie się wiadomość o tem, że rząd angielski nie pochwala wcale sposobu, w jaki wielką część państwa indyjsko-angielskiego nabyto, natenczas powaga zwierzchnictwa angielskiego znacznie się zachwieje. Lord Ellenborough potępia politykę wcielania krajów, lecz zapomina o tem, że i on wcielił całą krainę Amira z Syndu do państwa indyjsko-angielskiego. Depesza jest najostrzejszą naganą, jaką tylko ktorykolwiek z dygnitarzy angielskich otrzymał, a zarzut ten jest tem dotkliwszy, że obarczono nim tak wysokiego i zasłużonego urzędnika, jakim jest niezaprzecznie lord Canning. I jakże może się utrzymać rząd angielski w Audzie, jeśli padnie potępienie na zasadę, według której kraj ten wcielono? Depesza ta uwłacza niemniej i narodowej sławie angielskiej na kontynencie europejskim. Rzecz to niesłychana, że rząd potępia całą politykę w Indyach w sposób tak przykry, i wystawia na zarzuty tych wszystkich wielkich i zasłużonych ludzi, którzy przyłożyli się czynnie do powiększenia posiadłości angielskich w Indyach. Lepiej nierównie odwołać lorda Canning'a z posady, niż go na niej zostawiać, a przytem upokarzać,

Trzeba teraz przedewszystkiem dać poznać światu, że ani parlament, ani opinia publiczna narodu nie pochwala tego, co rząd w tej mierze uczynił.

Earl Ellenborough odpowiada, że z osnowy dokumentów dostępnych całemu światu okazuje się widocznie, jako rokosz w Audzie jest raczej wojną otwartą niż buntem. O takiej polityce, jak polityka zaborcza lorda Canninga niesłyszano potąd jeszcze w Indyach. Co do postępowania jego w Syndzie, tedy przyznaje się do surowego skarcenia Amirów tamtejszych, którzy rząd angielski zdradzali. Lecz przy tem wszystkiem nie grabił niczyjej własności, i to się też przyczyniło najwięcej do utrzymania tam pokoju pod panowaniem angielskiem. Depesza do lorda Canning'a może zapobiedz nie jednej niesłuszności, lecz nie krępuje go w niczem, cokolwiek tylko chciałby przedsięwziąć na dobro ogółu. Nie zdaje się mu też wcale, izby proklamacya wyrażała prawdziwe przekonanie lorda Canning'a. Pochodzi ona zkąd inąd, gdyż gubernator jeneralny uległ obcym wpływom. Książę *Argyll* sądzi, że depeszę ogłoszono tylko dlatego, by zrobić z niej kwestyę polityczną w Anglii, a *lord kanclerz* utrzymuje, że szef gabinetu nie jest obowiązany pochwalać wszystko, cokolwiek tylko który z jego kolegów urzędownie postanowi, i że nie potrzebuje ustępować ze swej posady, jeśliby czynność tego lub innego ministra otrzymała naganę. Przeciw wniesionym rezolucyom wypadałoby zaproponować rozpoznanie kwestyi uprzedniej. Earl Grey sądzi, że lord Ellenborough uznawszy niestosowność proklamacyi lorda Canning'a musiał też i z obowiązku swego przesłać mu odpowiedź. Przyznać jednak musi, że odpowiedz ta mogła być nieco oględniejsza. Również i ogłoszenie depeszy było rzeczą niebezpieczną. Wielka to ze strony rządu niesłuszność, potępiać politykę korony angielskiej w sprawie wcielenia królestwa Audy. Dziwi go to wielce, że ministeryum chciałoby zapobiedź wotum nieufności zaproponowania kwestyi uprzedniej. Coś podobnego nie przytafiło się jeszcze podobno w parlamencie angielskim. Potąd popierano propozycyę taką wniesieniem poprawki, a poczem następowało zwykle wotum zaufania. Książę *Newcastle* popiera rezolucye. Earl *Derby* zarzuca, że lord *Schaftesbury* ulega przecież wpływom stronniczym chociaż się tego wypiera. Cała ta rzecz wydaje mu się być jakby zmową familijną. Jak tylko rząd powziął wiadomość o obwieszczeniu depeszy, odtąd też minister, co wydał pozwolenie do tego ogłoszenia, przestał być jego kolegą. A jeśli niektórzy utrzymują, że ustąpienie lorda Ellenborough'a nie uwalnia jeszcze gabinetu od zarzutu i odpowiedzialności za ten krok jego, tedy musi przywieść w pamięć także i ustąpienie lorda Russel roku 1855. Koledzy jego nie zgodzili się na umowę w Wiedniu przezeń zawartą, lord Russell ustąpił, i na tem się też skończyło, gdyż nieprzyjaźną rządowi propozycyę cofnięto. Earl *Granville* dowodzi, że przytoczony wypadek nie da się do kwestyi teraźniejszej zastosować. Z głosowania wypadło 167 głosów (118 parów obecnych i 65 zastąpionych) *przeciw* i 158 głosów (93 parów obecnych i 49 zastąpionych) za rezolucyami. *Odrzucono* więc *rezolucye* 9ciu głosów.

Na posiedzeniu *izby niższej* zaproponował *Cardwell* zapowiedzianą już dawniej rezolucyę względem depeszy lorda Ellenborogh'a. „Solicitor General" stawał w obronie rządu, a następnie zabrał głos pan *Lowe*. Zdaje mu się — rzecze między innemi, że rząd zganił postępowanie lorda Ellenborough'a. Lecz kiedy już do tego przyszło, to wypadało krok ten dawniej już uczynić. Sądzi zresztą, że obowiązkiem rządu oświadczyć się wyraźnie, jaką zamyśla zachować na przyszłość w Indyach politykę. Słowem, musi albo pochwalić zasady wyrażone w depeszy lorda Ellenborough'a, lub odwołać je publicznie. *Lindsay*, lord *Vane Tempest* i *Baille* występują przeciw rezolucyom. *Vernon Smith* staje w obronie lorda Canninga. Lord *Stanley* potępia politykę grabieży gubernatora jeneralnego. Lord *J. Russel* uważa postępek rządu z lordem Canningiem za niesłuszny i szkodliwy, i utrzymuje, że ministeryum odpowiadać powinno tak za wydanie, jak i za ogłoszenie depeszy. Na propozycyę p. *Roebuck'a* odroczono dalsze rozprawy.

Francya.

(Uchwały senatu. — Obóz pod Chalons. — Stan finansów państwa).

Paryż, 16. maja. W senacie, który na przyszły poniedziałek mieć będzie zapewne ostatnie swe posiedzenie, toczyła się upłynionego piątku bardzo ciekawa dyskusya nad uchwałą senatu względem wysokiego trybunału, którego władza według pierwszego artykułu ustawy rozciągać się będzie na zbrodnie i przestępstwa popełniane przez ministrów, wysokich urzędników koronnych, kawalerów wielkiego krzyża legii honorowej, posłów, senatorów i radców państwa. Senatorowie, należący pod wojskową władzę, mają tymczasowo podlegać i na przyszłość wojskowym sądom. Wkońcu przyjęto projekt ustawy większością głosów, to jest 121—9. Między występującymi przeciw tej ustawie zwrócili na siebie uwagę p. Lavalette i hrabia Flahaut, z których osobliwie pierwszy wyrażał się z wielką żywością przeciw ustanowieniu nie wyłącznej i zasadom z 1789 roku sprzeciwiającej się władzy. Jedyna zmiana, jaka zaszła w uchwale senatu, jest przyjęcie poprawki, według której książęta cesarskiej rodziny mają być postawieni na równi z wysokimi dygnitarzami państwa i jak ci, podlegają władzy wysokiego trybunału.

— Założenie obozu pod Chalons ma być odłożone na później o jeden miesiąc; ściąganie wojsk nastąpi zatem dopiero około 15go czerwca.

— *Monitor* zawiera obszerny artykuł jaki jest stan finansów państwa, w którym najprzód powołuje się na stan finansów, jaki pan Magne przedstawił w październiku z. r., a po wyliczeniu wszystkich od owego czasu dokumentów, taki ogólny wyprowadza rezultat:

„Co się tyczy przeszłości, tedy nie ulega żadnej wątpliwości, że skarb z powodu pożyczek, których kwotę, chociaż często o tem wątpili, wpłacano z zadziwiającą punktualnością, z powodu wzrostu niestałych podatków i pomimo ogromnych ciężarów, jakie nań wkładały wojna, drożyna, cholera i wylewy wód, mógł uczynić zadość wszystkim przewidzianym i nieprzewidzianym, zwyczajnym i nadzwyczajnym wydatkom, a nakoniec, że od czasu zamknięciu obrachunkowego roku 1854 niepokryte wydatki budżetu nie powiększyły się o jedną centymę; że owszem będącą do dyspozycyi resztę pożyczek w sumie 20 milionów na mocy nowo uchwalonej ustawy można było obrócić na wsparcie dotkniętych wylewem wód. Wszystko każe się nawet spodziewać, że przewyżka będzie daleko znaczniejszą, i nastręczy zasiłki na chińską wojnę. Oprócz tego jest to rzecz niezawodna, że niepokryte wydatki, które w ogóle wynoszą 965 milionów, środkami, które rząd przygotował, będą wkrótce zredukowane na 765 milionów, a za pomocą spłat bankowi zmniejszą się dalej na 725 milionów. Ta likwidacya przyszłości sprowadzi krok za krokiem potoczny dług a mianowicie bony skarbowe prawie do granicy normalnej. Co się tyczy obecności, uzyskane podczas pierwszych czterech miesięcy wynikłości obrotu okazują powiększenie 6,670 000 fr. w porównaniu z odpowiednią epoką roku 1857. Jednak gdy dochody z r. 1858 obliczone są według kwot uzyskanych w roku 1856, tedy przewyżka, jaką nadprzewidziane kwoty uzyskano, wynosi około 29 milionów, i te będą dodane do tych 20 milionów, jakie się okazują z przewyżki dochodów, którą wotowano na pokrycie kredytów uzupełniających."

Pan Magne rozwija potem, co się zrobiło dla uzyskania przewyżki dochodu, która jest tak znaczna, że znowu amortyzacyą zająć się można. Przewyżka ta na rok 1859 będzie wynosić nie mniej jak 93,878.000 fr., z których 46 milionów będą obrócone na nadzwyczajne wydatki, a 40 milionów na amortyzacyę tak, iż jeszcze zostanie się przewyżka około 8 milionów. Z nadesłanych do władz raportów okazuje się, że niestałe podatki za kwiecień przewyższają o 1,957.000 fr. podatki roku przeszłego. Za doliczeniem decymy wojennej zniesionej od początku zeszłego roku będzie wynosić przyrost 2,587.000 fr. Jest o 6 milionów wyższy, niż kosztorys w budżecie na rok 1858.

Szwajcarya.

(Konzulaty francuskie. — Stronnictw radykalnych przewaga. — Układy z duchowną władzą. — Wiadomości bieżące.)

Berna, 13. maja. Francuskie poselstwo w Bernie oznajmiło związkowej radzie urzędownie, że hrabia Charles Marie Olivier Chappedeleine został mianowany wicekonzulem w Bazylei. Rząd w Bazyley zostanie w zwykły sposób zapytany względem udzielenia exequatur konzularnemu ajentowi.

Wybory wielkiej rady w kantonie Berny zostały teraz ukończone. Radykalne stronnictwo liczyć będzie 140 do 150, zaś konserwacyjne 75 do 85 członków. Łatwo można przewidzieć, że większość radykalistów w wielkiej radzie zaprowadzi silną i przeważającą większość w rządzie i całej wyższej magistraturze, równie jak w urzędach sądowych, jednak równocześnie zezwoli znacznej mniejszości konserwatystów niejaką reprezentacyę we wszystkich tych urzędach. Znaczna większość radykalistów w mieście Berny, dotychczasowej stolicy berneńskiego konserwatyzmu, była prawdziwą niespodzianką dla konserwatystów. Wzrastający napływ osiedlających się z innych kantonów przyczynił się głównie do tego przeistoczenia, gdyż wielu z osiedlonych związani są swemi sprawami z radykalnemi władzami związkowemi, których stolicą jest Berna.

Konstytucyjna rada zebrała się w Neuenburgu dnia 10. b. m., ustanowiła bióro w radykalno-rządowym duchu, a potem dla wypracowania projektu konstytucyi obrała wydział, złożony ze wszystkich politycznych stronnictw. Florian Calame, przywódzca dawnych umiarkowanych rojalistów, znajduje się także między wybranymi.

Wielka rada w Fryburgu potwierdziła jednozgodnie układy zawarte między rządem a biskupem względem administracyi kościelnych dóbr. Kościelne dobra zostaną kościołowi wydane, i na przyszłość znowu jak przed 1848 rokiem administrowane, jednak pod kontrolą mieszanej z deputowanych duchownych i świeckich wyższych władz utworzonej komisyi. Wystąpieniem starszego członka rady państwa p. Werro, a obsadzeniem tegoż przez innego młodszego otrzymało stronnictwo konserwatystów w fryburgskim rządzie przewagę nad innemi stronnictwami. Konfesyjno-mieszana kantonalna szkoła w St. Gallen nie uzyskała dotąd jeszcze zaufania tamtejszych katolików. Między nowymi uczniami właśnie rozpoczętego szkolnego roku znajduje się stosunkowo bardzo mało dzieci katolickich rodziców.

Niemce.

(Komisya w sprawie czernogórskiej. — Dochody celne.)

Berlin, 18. maja. W czernogórskiej sprawie miała wysoka Porta oświadczyć swoję gotowość pójść za radą Prus, Anglii, Francyi i Rosyi, i załatwienie pogranicznych sporów z Czernogórą poruczyć komisyi pięciu wielkich mocarstw. Tem samem nastręczłaby się sposobność za dyplomatycznem pośrednictwem nietylko przywrócić dawny stan rzeczy, ale oraz stosunki Czernogóry do Porty uregulować na zasadzie prawa narodów. Kwestya, czy Czernogóra podlega tureckiemu zwierzchnictwu lub nie, nie może być na przy-

szłość przedmiotem sporu, jeżeli powody niesnasek z Portą zostaną w tym względzie zupełnie usunięte.

— Z porównania dochodów brutto w związku celnym roku 1857 z dochodami roku przeszłego okazuje się następujący rezultat: W roku 1857 przyniosło cło przywozowe 26,014.819 talarów naprzeciw 25,549.599 przeszłego roku, cło wywozowe 198 013 talarów naprzeciw 226.866, cło przewoźne 382.956 talarów naprzeciw 379.985. Okazuje się więc przy cle przywozowem większy przychód 465.220 talarów, przy cle wywozowem mniejszy przychód 28 853 talarów, przy cle przewoźnem większy dochód 2971 talarów, w ogóle większy przychód 439.338 talarów, które podwyższenie naprzeciw dochodowi z przeszłego roku równa się prawie $1\frac{3}{4}$ pct.

Rosya.

(Nowiny dworu. — Zmiany w ministeryach. — Towarzystwa akcyjne. — Doniesienia z Kaukazu. — Wiadomości bieżące. — Zmiany w administracyi.)

Petersburg, 10. maja. Ponieważ dnia 18. albo 19. b. m. spodziewają się przybycia Wielkiej księżny Olgi Mikołajewny, następczyni würtembergskiego tronu a siostry Cesarza, zatem zdaje się, że panująca Cesarzowa nie będzie towarzyszyć Cesarzowi w jego podróży do Archanglu. Dwór zajmie jak zwykle letnią rezydencyę. Pogłoski o ustąpieniu ministra wojny Suchosanet, ministra sprawiedliwości Panina i ministra spraw wewnętrznych Łanskoj potwierdzają się coraz więcej. Utrzymują, że następcą pierwszego będzie książę Wassilczyków. Jenerał Rostowców, ulubieniec Cesarza, wzbraniał się dotąd stanąć na czele jakiegokolwiek ministeryum. Radca państwa Nowosielski, którego niezmordowanym usiłowaniom zawdzięcza Rosya założenie rosyjskiego towarzystwa handlu i żeglugi na czarnem morzu, założył w dalszym toku swych planów nowe towarzystwo akcyonaryuszów parowej żeglugi na kaspijskiem morzu. Cesarz potwierdził statuta tego towarzystwa. Kapitał towarzystwa, złożony z 12.000 akcyi po 250 srebrnych rubli, wynosi 3 000.000 srebrnych rubli. Chcąc wesprzeć towarzystwo, zobowiązał się rząd użyć pomocy towarzystwa przy transportowaniu żywności dla kaukazkiej armii z Astrachanu rocznie nie mniej jak 350.000, a nie więcej jak 500.000 czetwertów zboża. — Dziennik *Kaukaz* ogłasza obszerny raport względem obsadzenia wyżyn Dargo. Z tego raportu okazuje się, że po obsadzeniu arguńskiego wąwozu szukano jak najusilniej wstępu do czarnych, z lasów ogołoconych gór, aby tym sposobem otworzyć pole wojenne za wielką Czecznią, dla wąwozów niedostępną od frontu. Wielką Czecznę zatem nie zdobyli jeszcze Rosyanie; raport potwierdza to już tem, że jenerał Jewdokimów zdobywszy wyżyny Dargo, cofnął się z główną swą siłą, to jest $10\frac{1}{2}$ batalionami, 3 sotniami kozaków, 2 sotniami milicyi i 6 działami do małej Czeczny.

Z rozkazu wielkiego księcia meklenburgskiego, inspektora wszystkich strzelców, wyjdzie wkrótce dzieło hrabi Waldersee „Leitfaden zur Bildung der Infanterie itd." na rosyjski język przetłumaczone. Jeden z najstarszych jenerałów rosyjskiej armii, członek rady państwa, i jeneralnego auditoryatu w ministeryum wojny książę Szachowski I., otrzymał na własne żądanie swe uwolnienie i roczny urlop dla przywrócenia swego zdrowia. Ten weteran zostanie przy boku Cesarza, oraz członkiem rady państwa. Szlachta gubernii Woroneż i Kursk została upoważniona cesarskim reskryptem obradować w komitecie nad kwestyą emancypacyi włościan.

Podczas gdy założenie prywatnych drukarni, litografii i tym podobnych zakładów było dotąd zawisłe od specyalnego zezwolenia centralnego rządu, mają być odtąd dyrektorowie policyi, cywilni gubernatorowie, szefowie powiatów i starostowie upoważnieni udzielać przedsiębiercom koncesyę tego rodzaju. Nadmieniano już dawniej, jak dalece rosyjski rząd rozszerzając władze prowincyalnych i miejskich administracyi wszelkich dokłada starań, aby złagodzić ów surowy z wielą niedogodnościami połączony centralizacyjny system przynajmniej względem podrzędnych administracyjnych kwestyi.

Księstwa Naddunajskie.

(Bunt chłopów w dobrach Miłosza.)

Bukareszt, dnia 5. maja. W posiadłościach księcia Miłosza nad Jalomnicą wybuchł temi dniami bunt, który przytłumiono dopiero za wkroczeniem wojskowego oddziału. Od pięciu lat już były obszerne dobra księcia po tak wysokich cenach wydzierżawiane, że dzierżawca, aby nie stracić, był przymuszony uciemiężać chłopów. W ostatnich czasach oddano te posiadłości nowemu dzierżawcy za wyższy jeszcze dzierżawny czynsz. Rozumie się, że nowy dzierżawca wymagał jeszcze więcej po chłopach. Chłopi udawali się do księcia, gdy jednak ich prośba została bez skutku, wypędzili dzierżawcę. Podobne wypadki wydarzają się tu prawie co roku. Ci, co przewinią, uciekają zwykle na prawy brzeg Dunaju, gdzie przyjmują służbę pastuchów, albo trudnią się rabunkiem. Innym przebacza właściciel dóbr dla własnej korzyści, jednak dzierżawca wraca tylko w bardzo rzadkich wypadkach.

Azya.

(Nowo mianowany gubernator chiński do Kantonu.)

Hwang Czunghan, nowo mianowany gubernator w Kantonie i następca Yeh'a, rodem jest z prowincyi Fukian. Roku 1851 był pierwszym urzędnikiem sądowym w prowincyi Czykiang, a roku 1853 podskarbim cesarskim w prowincyi Kanzu. Obecnie jest podobno gubernatorem jeneralnym w prowincyi Suczuen, a jak słychać nienależy do liberalnych urzędników cesarskich, jak niegdyś Kijng i Muchanga, którzy roku 1842 jako pełnomocnicy cesarscy traktowali o pokój w Nankinie z Anglikami, lecz do stronników dawnego systemu rządowego, którzy wszystkich cudzoziemców nienawidzą, i nic obcego nie cierpią. Upewniają, że zjechał już od Kantonu i pod nazwiskiem przybranem przebywa w tem mieście, gdzie też naradza się tajnie z mandarynami względem przyszłych negocyacyi z posłami mocarstw obcych, które w Szanghaj mają się rozpocząć. Towarzyszy mu dawniejszy gubernator z Honan, Luk Ping Cheong, który z rozkazu Cesarza ma wejść w porozumienie ze znakomitszymi mieszkańcami ościennych Kantonowi dystryktów.

Afryka.

(Rozruchy w Egipcie zagodzone. — Kanał Suez.)

Egipt. *Triester Zeitung* donosi: Z Alexandryi nadeszły nowe depesze francuskiego jeneralnego konzula Sabbatier z 26. kwietnia. Według nich przyjazd i silne wystąpienie wicekróla położyło koniec rozruchom emigrantów włoskich i zaszły liczne aresztacye. Pan Sabbatier utrzymuje, że zostawał w wielkiem niebezpieczeństwie. Z Paryża donoszą: Na prośbę francuskiego jeneralnego konzula w Alexandryi wezwał hrabia Walewski admirała Hamelin z przyczyny wypadków zaszłych między francuskimi ajentami policyi a włoskimi emigrantami, ażeby wice-admirałowi Clavaud, którego pawilon powiewa na okręcie „Pomone", dał rozkaz odpłynąć tą fregatą z Pireju do Alexandryi.

Względem kanału Suez piszą z Alexandryi, 5. maja: Odwołują wiadomość o domniemanym nagannym dekrecie wysokiej Porty do wicekróla względem kanału Suez. Podróż wicekróla do Europy ma być niezawodna; jak słychać, zamyśla także Anglię odwiedzieć. — Według późniejszych wiadomości z Alexandryi z 11. b. m. oczekiwano tam pana Lesseps, który chciał zawiązać towarzystwo, ażeby rozpocząć przekopanie międzymorza Suez. Porta, jak słychać, potwierdziła prywatne to przedsiębierstwo.

Doniesienia z ostatniej poczty.

Tryest, 18go maja. Podług najnowszych doniesień prywatnych z Raguzy ma Hussein Basza w ręku oryginalne oświadczenie jednego z pełnomocników księcia Daniły, z czego możnaby wnosić, że atak Montenegrynów na dniu 13. b. m. nastąpił w ciągu zawieszenia broni, właśnie gdy Turcy zamierzali cofnąć się z Grahowa do Kłobuka.

Tryest, 19. maja. Turecka fregata „Feizi Bahri" opuściła wczoraj zatokę tutejszą.

Medyolan, 18. maja. Z bandy zbójeckiej w okolicy Brescii zabiła żandarmerya dwóch, jeden ciężko raniony został pojmany, a trzech innych stawiło się dobrowolnie przed władzą.

Paryż, 17. maja. Dzisiejszy *Monitor* donosi: Cesarz przyjmował wczoraj tureckiego pełnomocnika Fuad Baszę. Dziś jeździł Cesarz do lasku bulońskiego na lustracyę sześciu pułków ciężkiej kawaleryi.

Paryż, 18. maja. Migeon został obrany deputowanym w departamencie Haut Rhin.

Londyn, 19. maja. Na wczorajszem posiedzeniu *izby niższej* odroczona została debata nad mocyą Cardwella, gdyż zapisane są inne mocye. Konferencya z izbą wyższą względem przysięgi nastąpiła już; p. Rothschild był obecny.

Z Turynu donoszą z 18. b. m.: Na wczorajszem posiedzeniu izby deputowanych przemawiał hrabia Revel przeciw pożyczce.

Berlin, 19. maja. Dzisiejszy numer dziennika *Zeit* zawiera doniesienie, że Porta zgadza się na zaproponowane spokojne załatwienie sporów granicznych z Montenegrem za pośrednictwem komisyi pięciu mocarstw głównych.

Lizbona, 17. maja. Królowa portugalska przybyła tu w tej chwili szczęśliwie i w najlepszem zdrowiu. Jutro o 9. godzinie zrana nastąpi uroczystość zaślubin.

Nowy York, 5. maja. Podług depeszy otrzymanej w Liwerpolu podpisał prezydent Stanów zjednoczonych bil w sprawie Kansasu.

Kurs lwowski.

Dnia 21. maja.		gotówką zł.	gotówką kr.	towarem zł.	towarem kr.
Dukat holenderski	mon. konw.	4	45	4	48
Dukat cesarski	„ „	4	48	4	51
Półimperyał zł. rosyjski	„ „	8	19	8	23
Rubel srebrny rosyjski	„ „	1	36	1	37
Talar pruski	„ „	1	$32\frac{1}{2}$	1	34
Polski kurant i pięciozłotówka	„ „	1	10	1	11
Galicyj. listy zastawne za 100 złr.	bez kuponów	79	42	80	5
Galicyjskie obligacye indemnizacyjne	bez kuponów	79	50	80	20
5% Pożyczka narodowa	bez kuponów	83	7	83	48

Kurs listów zastawnych w gal. stan. Instytucie kredytowym.

Dnia 19. maja.	złr.	kr.
Instytut kupił prócz kuponów 100 po	—	—
„ przedał „ „ 100 po	80	—
„ dawał „ „ za 100	79	30
„ żądał „ „ za 100	—	—
Wartość kupona od 100 złr.	1	$33\frac{1}{4}$

Kurs giełdy wiédeńskiej.

Dnia 19. maja o pierwszej godzinie po południu.

Pożyczka narodowa 5% $83\frac{3}{4}$—$83\frac{7}{8}$. Pożyczka z r. 1851 S. B. 5% $94\frac{1}{2}$ — 95. Lomb. wen. pożyczki z 5% $97\frac{1}{2}$ — 98. Obligacye długu państwa 5%

$82\frac{5}{8}$—$82\frac{3}{4}$. det. $4\frac{1}{2}$% $72\frac{1}{2}$—$72\frac{5}{8}$, det. 4% $64\frac{3}{4}$—65, detto 3% $49\frac{3}{4}$—50. detto $2\frac{1}{2}$% $41\frac{1}{4}$—$41\frac{1}{2}$, detto 1% $16\frac{1}{4}$ — $16\frac{1}{2}$. Oblig. Glogn. z wypłatą 5% 97 — —. Detto Oedenburgs. z wypłatą 5% 96 — — —. Detto Peszt. 4% 96 — —. Detto Medyol. 4% $94\frac{1}{2}$ — 95. Obligacye indemn. niższ. austr. 5% 92 - $92\frac{1}{2}$, detto węgier. 81—$81\frac{1}{2}$, detto galic. $80\frac{1}{4}$—$80\frac{1}{2}$, detto siedmiogr. $79\frac{1}{2}$—$79\frac{3}{4}$, detto innych krajów koron. 84 — 86. Oblig. bank. $2\frac{1}{2}$% 64—$64\frac{1}{2}$ — Pożyczka loter. z r. 1834 310 — 312. Detto z roku 1839 129 — $129\frac{1}{4}$ — Detto z r. 1854 $109\frac{1}{2}$—$109\frac{5}{8}$. Renty Como $15\frac{3}{8}$—$15\frac{5}{8}$.

Galic. list. zastawne 4% 78—79. —Półn. Oblig. Prior. 5% $87\frac{1}{2}$—$87\frac{3}{4}$. Glognickie 5% 81—$81\frac{1}{2}$ Obligacye Dun. żegl. par. 5% 86 — 87. — Oblig. Lloydy (w srebrze) 5% 88—89. 3% Prior. obl. tow. rząd. kolei żelazn. po 500 frank. za szt. 108—109. — Akcyi bank. narodowego 968—970. — Akcye c. k. uprzyw. towarzystwa kred. $235\frac{1}{2}$—$235\frac{3}{4}$. Akcye niż. austr. tow. eskomp. $114\frac{1}{4}$—$114\frac{1}{2}$. Detto Budzyńsko-Lincko-Gmundzkiej kol. — — —. — Detto półn. kolei $168\frac{1}{4}$—$168\frac{1}{2}$ Detto tow. kol. żel. za 500 frank. $272\frac{3}{4}$ — 273. Detto kolei ces. Eliz. po 200 zlr. z wpłatą 30% $100\frac{1}{4}$—$100\frac{1}{2}$. —Detto Połud.-północn. niem. komunikacyjnej kol. żel. $91\frac{1}{4}$—$91\frac{1}{2}$ — Detto cisańskiej kolei żel. 100 — $100\frac{1}{8}$. Detto Lomb.-wen. kol. żel. $240\frac{1}{2}$—241. — Detto Cesarza Franc Józ. wschod. kol. żel. 186—$186\frac{1}{2}$. Detto losy tryest. 111 — $111\frac{1}{2}$. Detto tow. żegl. parowej 538—540. Detto 13. wydania $101\frac{7}{8}$ — 102. Detto Lloyda 374 — 375. Peszt. mostu łańcuch. 59 — 60. Akcye młyna parowego wiéd. 71—72. Detto Pressb.-Tyrnawskiej 1. wydania 19 — 20. — Detto 2. wydania 29 — 30. Esterhazego losy 40 złr. 82 — $82\frac{1}{2}$. Windischgrätza losy $25\frac{1}{2}$—$25\frac{3}{4}$. — Waldsteina losy $27\frac{1}{2}$—$27\frac{3}{4}$. Keglevicha losy 15—$15\frac{1}{4}$. — Ks. Salma losy $42\frac{1}{2}$—$42\frac{3}{4}$. St. Genois $39\frac{1}{2}$—$39\frac{3}{4}$. Palffego losy $38\frac{1}{4}$—$38\frac{1}{2}$. Clarego $37\frac{1}{2}$—$37\frac{3}{4}$.

Amsterdam 2 m. 88 l. Augsburg Uso $105\frac{3}{4}$. Bukareszt 31 T. $261\frac{1}{2}$. Konstantynopol 31 T. 465. — Frankfurt 3 m. $105\frac{1}{4}$ l. —. — Hamburg 2 m. $77\frac{1}{4}$. Liwurna 2 m. $105\frac{1}{2}$. Londyn 3 m. 10 — 17. — Medyolan 2 m. $105\frac{1}{4}$. Paryż 2 m. $123\frac{1}{2}$. — Cesarskich ważnych dukatów agio $8\frac{3}{8}$. — Dtto koron. 14 11—12. Napoleons'dor 8 17—$17\frac{1}{2}$. Angielskie Sover. 10 18—19. Imperyał Ros. 8 27 — 28. Srebro —.

Telegrafowany wiédeński kurs papierów i weksli.

Dnia 21. maja.

Oblig. długu państwa 5% $82\frac{9}{16}$; losowane obligacye 5% —; obligacye długu państwa $4\frac{1}{2}$% —; 4% —; 3% —; $2\frac{1}{2}$% —; pożyczka loter. z r. 1834 —; z r. 1839 —; z r. 1854 $109\frac{1}{2}$; poż. nar. z r. 1854 $83\frac{13}{16}$. Ob banku —. Akcye bankowe $968\frac{1}{2}$. Akcye zakładu kredytowego $237\frac{1}{4}$. Akcye kolei półn. po 1000 złr. $1988\frac{3}{4}$. Austr.-franc. akcye kolei żelaz. po 500 fr. z wypłatą w ratach —; detto z pełną wpłatą $273\frac{1}{2}$; kolej żelazna lomb.-wenecka —. Akcye kolei nadciskiej 200. Kolej cesarzowy Elżbiety 200. Kolej połud. półn. komunikacyjna —. Akcye żeglugi parowej na Dunaju po 500 złr. —. Akcye żegl. parowej Lloyda po 500 złr. 350. Akcye niższo-austr. Towarzystwa eskomptowego po 500 złr $572\frac{1}{2}$. Galic. listy zast. 4% —. Oblig. indemn. niż.-austr. —; detto innych krajów koron. —; detto galicyj. $80\frac{3}{4}$. detto węgierskie $81\frac{3}{8}$. Amsterdam —. Augsburg $105\frac{1}{2}$. Bukareszt 262. — Konstantynopol 467. Frankfurt $104\frac{7}{8}$. Hamburg 77. Lipsk —. Liwurna $105\frac{1}{2}$. Londyn 10 — 15. Medyolan $104\frac{7}{8}$. Marsylia 123. Paryż 123. Agio duk. ces. $8\frac{1}{4}$.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 21. maja.

Hotel rosyjski: PP. Prawecki Eust., z Brzeżan. — Drożyński Włodz., z Krakowa. — Dunin Borkowski Alex., z Winniczek. — Białobrzyski Stanisł., z Dzidziłowa.

Hotel europejski: PP. Berezowski Henr., z Wodnik. — Wybranowski Alex., do Szołomyi.

Hotel Kuhna: PP. Pohorecki Franc., z Polski. — Papara Henr., z Bobiatyna.

Hotel podolski: PP. Bilański Wincenty, z Turza. — Górski Wincenty z Lipicy górnej.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 21. maja.

PP. Czajkowski Mik., do Dusanowa. — Drechsler Wal., do Stryja. — Gołaszewski Jak., do Krzywego. — Morawski Wikt., do Raszkowa. — Matkowski Józ., do Kniażołuk. — Mokrzyński Doz., do Rolowa. — Nowosielski J., do Wojskowa. — Kniaź Puzyma Józ., do Słobudki. — Przybysławski Wład., do Wybranówki. — Poten Kar. i Fryder., i Paszkucki Ign., do Łahodowa. — Reus Kar., do Horodowa. — Rakowski Ant., do Lubeli. — Hr. Sołtykow Al., do Moskwy. — Hr. Starzyński Boj., do Derewni. — Stanek Jan, do Wiszenki. — Hr. Stadnicki Jul., do Rosyi. — Ulaniecki Wład., do Słobudki. — Wilczyński Adam, do Majkówki. — Wilczyński Waler., do Dębicy.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 20. maja.

Pora	Barometr w mierze parys. sprowadzony do 0° Reaum.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	‴ 324.71	+ 11.8°	71.4	połud.-wsch. sł.	jasno
2. god. popoł.	324.23	+ 19.4°	43.2	wschodni „	pochmurno
10. god. wiecz.	325 21	+ 9.6°	87.8	zachodni „	„

Wieczór burza i deszcz 5.‴26.

T E A T R.

Dziś opera niemiecka: „**Troubadour.**“ Gościnny występ pani Schreiber-Kirchberger i panny Maryi Kreuzer.

T e r m i n a

sprzedaży, kupna, dzierżawy, licytacyi i t. d.

Dnia 25. maja: Licytacya na dostarczenie materyałów i rysztunków dla stacyi wojskowej w Drohowyżu we Lwowie. — Wydzierżawienie karczmy w Szkle w Jaworowie.

Dnia 26. maja: Sprzedaż realności pod nr. $38\frac{4}{4}$ we Lwowie. Wydzierżawienie dóbr Drohowyże. — Sprzedaż realności pod nr. 9 w Stanisławowie. — Wydzierżawienie dóbr kameralnych Jastrzębica w Żółkwi.

Dnia 27. maja: Sprzedaż dóbr Okładów z attynencyami w Przemyślu. Sprzedaż realności pod nr. 592 w Śniatynie. — Sprzedaż realności pod nr. $369\frac{4}{4}$ we Lwowie.

Dnia 31. maja: Wydzierżawienie dochodów miejskich w Busku. — Licytacya na dostarczenie potrzebnych rekwizytów do pomieszkań oficerskich w Drohowyżu za pomocą ofert we Lwowie.

Dnia 2. czerwca: Licytacya na wyrestaurowanie budynków parafialnych w Prusach we Lwowie.

Dnia 7. czerwca: Licytacya na przedsiębiorstwo osuszenia bagien Jaryczowskich za pomocą ofert we Lwowie.

KRONIKA.

— Dziennik *Czas* w nr. 110 donosi z Krakowa pod dniem 15go maja: Wprawna i pewna ręka profesora okulistyki przy uniwersytecie krakowskim Dra Sławikowskiego, przywróciła na początku tego miesiąca wzrok czterem osobom zupełnie ociemniałym, za pomocą operacyj w tutejszym szpitalu Śgo Łazarza wykonanych. Pierwszy Franciszek Nowak górnik z Wieliczki, 85 lat liczący, po szczęśliwem zdjęciu katarakty, pomimo podeszłego wieku, błogosławiąc swemu dobroczyńcy opuścił d. 10. maja bez przewodnika o własnych już siłach jako zupełnie uleczony, szpital tutejszy. Drugi Michał Babula z Toporowa obwodu tarnowskiego, 56 lat mający, podobnież po sztucznem uchyleniu zaciemka z oczu, wzrok uzyskał. Trzecia z pomyślnym skutkiem operowaną była Anna Niegborowiczowa żona rzeszowskiego policyanta, które ociemniawszy nagle przy praniu bielizny w rzece, przywieziona do Krakowa, po wyjęciu katarakty o własnych siłach już widząca będzie w stanie powrócić do domu. Operacya czwarta Józefy Skrzypcowej z Rząski 40 lat liczącej ruchliwości oczu i niespokojności chorej z największemi połączoną była trudnościami, które z podziwiającą zręcznością operator w jak najkrótszym czasie szczęśliwie zdołał pokonać. Podług spisów przez profesora Sławikowskiego utrzymywanych, ostatnia z powyżej wymienionych operacya jest już czterotysięczną, przez niego podczas wieloletnej praktyki lekarskiej wykonaną. Cyfra to ogromna 4000 operacyi byłaby zaprawdę nie do uwierzenia, gdyby nie to, że Dr. Sławikowski przez wiele lat praktykował jako profesor okulistyki we Lwowie i Krakowie, tudzież jako okulista przez Stany Galicyjskie zamianowany, objeżdżał był Galicyę i po drodze operacyi dokonywał. Każdy z powyższych operowanych czterech osób otrzymała na pamiątkę wyjętą z ócz zaciemniającą powłokę kataraktową w flaszeczce spirytusem napełnionej zachowaną.

Przewodnik lwowski.

Do nabycia w *Redakcyi Gazety Lwowskiej:* **Facsimile** następujących dokumentów zdjęte z oryginałów; w cenie po 20 kr.

Unia Brzeska. Dokument z r. 1596.

Hodowica Lwów. Dokument z roku 1371. Jan starosta Ruski nadaje wieś Hodowicę kościołowi Ś. Jana i klasztorowi Ś. Bazylego we Lwowie dla poratowania duszy dawniejszego dziedzica Piotra.

Porudno i Nowy Siedlec. Dokument z roku 1376. Władysław książę Opolski nadaje Braciom Rejnoldowi i Nynotkowi wsie Nowy Siedlec i Porudno prawem lennem, pod obowiązkiem pełnienia służby wojennej i mieszkania na Rusi.

Przedrzymiechy i Zarudce. Dok. z r. 1386. Mikołaj Słanka zeznaje w urzędzie Starościnskim, iż przedał Benkowi posiadłość Zarudce i dworzysko Przedrzymiechy za 70 kup groszy.

Kościejów, Krotoszyn, Lwów. Dok. z r. 1399. Król Władysław Jagiełło nadaje Dominikanom lwowskim dwa dworzyska, z obowiązkiem dwóch mszy każdego tygodnia po wszystkie czasy.

Bachów. Dokument z roku 1774. Papież Klemens XIV mianuje Dominika Piotra Karwasieckiego koadjutorem biskupstwa Bachońskiego z prawem następstwa.

Plan Lwowa jakim był w XXIII wieku, do roku 1775 skreślił Maurycy hrabia Dzieduszycki . . . . 20 kr.

Dodatek tygodniowy Nr. 21.

przy dzisiejszej Gazecie zawiera:

1. Wacław Hieronim Sierakowski, starowierny pasterz z XVIII wieku przez Maurycego hr. Dzieduszyckiego.
   Dokończenie topografii miasta Lwowa. Ulice, gmachy, kościoły i posiadłości przedmiejskie.
   Objaśnienie herbu na arsenale miejskim.
2. Wychowanie publiczne. Stan szkół, nauk i uczniów w roku $185\frac{5}{6}$.
   I. Uniwersytet lwowski (dokończenie). II. Zakład medyczno-chyrurgiczny we Lwowie.
3. Fundacye dobroczynne we Lwowie i za Lwowem dawne i teraźniejsze.
   Karola Lingera stypendyum na jednego słuchacza medecyny albo dwóch chyrurgów.
4. Unia Brzeska. Dokument z roku 1596.

Główny Redaktor ***M. Szrzeniawa Sartyni.***

Z c. k. galic. drukarni rządowej.